

Het opschrift van de op ca 1600 gedateerde torenklok van Nieuwerkerk a/d IJssel bevat een Nederlandse tekst in zogeheten Latijnse kapitalen. Hoewel van een evt. aanschaf van elders niets bekend is, kan niet worden uitgesloten dat hij niet voor Nieuwerkerk a/d IJssel is gegoten. Archieven van kerkmeesters gaan maar terug tot 1668, etc.

Het opschrift bestaat uit twee op elkaar rijmende regels; het begin ervan wordt aangegeven door een klavertje vier tussen de letters:

**NAER-DAT HET COORNE VĀ THIĒ PŌT SPĪT VVAS NEDER GHECOME
TOT DERTICH GROTE,
EN STI QUITĒS GHEVVONE H(?)IT NV VERZĪT ES CLAYS VĀ VETTE
LAEST GHEGOOTEN.**

Toevoegen van de N wanneer er een streepje boven de vorige letter staat, levert op:

**NAER-DAT HET COORNE VĀ(N) THIĒ(N) PŌ(N)T SPĪ(N)T VVAS NEDER GHECOME
TOT DERTICH GROTE,
EN STI QUITĒ(N)S GHEVVONE H(?)IT NV VERZĪ(N)T ES CLAYS VĀ(N) VETTE
LAEST GHEGOOTEN.**

Dit leidt tot de uitleg:

Omdat het koren van tien pond per spint gedaald is tot dertig groten, en inlossen van een belofte gebruikelijk, is bepaald, dat Clays van Vette opdracht gaf hem te gieten.

Het gaat dus om een gift uit dankbaarheid voor de prijsdaling of zelfs (niet-reformatorisch) om een 'ex voto' met een vooraf gedane belofte.

Pond en groten zijn bekende geldmaten en een spint is een dito inhoudsmaat. Een pond (Hollands) was een gulden en groten waren grote zilverstukken t.w.v. halve stuivers. Op de klok zou dus sprake zijn van een daling van de graanprijs van tien pond oftewel 400 groten naar 30 groten (van tien gulden naar 15 stuivers). Een dergelijke schommeling van de graanprijs kwam ik in werken van bijv. Posthumus en Van Sillem niet tegen, maar onbekend is ook over welke periode en in welke plaats het was. Verdrievoudigen van de graanprijs beperkte zich naar ik vond tot 1556/1557 en 1623. Een spint is 1/16 van een mud.

Clays van Vette komt niet voor in klokkengietersliteratuur, maar uit de tekst blijkt m.i. duidelijk genoeg dat hij de schenker was (en de naam van de gieter ontbreekt).